

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2025, čj. 10.04-000003/25-003, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 9. 2025, čj. 8 A 34/2025-40,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **se zamítá**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala kasační stížnost směřující proti v záhlaví označenému rozsudku městského soudu.

[2] Spolu s kasační stížností stěžovatelka nedoložila, že je zastoupena advokátem. Soud ji proto vyzval k předložení plné moci a ke splnění této povinnosti jí stanovil lhůtu 15 dnů. Stěžovatelka před uplynutím této lhůty požádala o její prodloužení do doby, než žalovaná rozhodne o její žádosti (ze dne 8. 12. 2025) o určení advokáta k zastupování v tomto řízení o kasační stížnosti. Podáním ze dne 20. 1. 2026 stěžovatelka soudu sdělila, že žalovaná stále nerozhodla o její žádosti, a požádala o další prodloužení lhůty.

[3] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že předseda senátu může prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem, a to za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tedy z vážných omluvitelných důvodů.

[4] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že takové důvody pro prodloužení lhůty k předložení plné moci v tomto případě dány nejsou. Nejvyšší správní soud již stěžovatelce vysvětlil, že v jejích věcech nebude vyčkávat ani do rozhodnutí žalované o její žádosti o určení advokáta, protože to k ničemu nevede (usnesení NSS ze dne 25. 7. 2025, čj. 10 As 110/2025-24). Ani v tomto případě nejsou ve stěžovatelčině žádosti o určení advokáta, kterou přiložila ke kasační stížnosti, uvedena jména dvou advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, přestože stěžovatelka ví, že podle právního názoru žalované – potvrzeného už mnohokrát městským soudem – musejí tuto podmínku (podle § 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění od 1. 1. 2024) splnit i ti, kteří žádají o určení advokáta *za úplatu*. Nejvyšší správní soud tak má důvod předpokládat, že žalovaná stěžovatelčinu žádost o určení advokáta pro účely zastupování v tomto kasačním řízení opět zamítne a stěžovatelka případně opět požádá o další prodloužení až do rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí žalované (v takové situaci už jí Nejvyšší správní soud lhůtu neprodlužuje; usnesení ze dne 11. 9. 2025, čj. 22 As 136/2025-36).

[5] Proto soud stěžovatelce neprodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi.

[6] Dále soud vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě nepředložila plnou moc. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, a soud proto její kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[7] Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Stalo se tak před prvním jednáním, a soud tedy vrátil stěžovatelce zaplacený soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně 5. března 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu